

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการทดลอง

วิธีเลี้ยงและดำเนินการทดลอง ดัดแปลงจากวิธีของ Wurmbach (1954)

การนำสัตว์ทดลองมาเลี้ยงในอ่าง

นำไข่คางคกชนิด Bufo melanostictus จากพ่อแม่คู่เดียวกันที่ผสมใหม่ ๆ มาเลี้ยงในอ่างใหญ่ในห้องทดลอง ใช้น้ำจากธรรมชาติที่เก็บไขได้ เมื่อตัวอ่อนฟักออกจากไข่แล้ว 3 วัน คัดตัวเท่า ๆ กันมาเลี้ยงในอ่างกระจกขนาดกว้าง 20 x ยาว 30 x สูง 20 เซนติเมตร อ่างละ 100 ตัว และใส่น้ำอ่างละ 3 ลิตร (วันแรกใช้น้ำจากอ่างธรรมชาติที่เก็บไข่ 1 ลิตร และจากห้องทดลอง 2 ลิตร) น้ำจากห้องทดลองที่ใช้เลี้ยงเป็นน้ำประปา (แผนกชีววิทยา จุฬา ฯ) ตั้งค้ำคืนไว้ในถังพลาสติกขนาดใหญ่และให้อากาศตลอดเวลาเพื่อเป็นการไล่อากาศในน้ำประปาออก และทำให้น้ำมีปริมาณอากาศมากเหมาะในการเลี้ยงตัวอ่อน ตัวอ่อนเลี้ยงในอ่างทดลองที่อุณหภูมิห้อง 27 - 31 องศาเซลเซียส ได้รับแสงจากธรรมชาติทางหน้าต่าง และหลอดไฟนีออนวันละ 12 ชั่วโมง น้ำในอ่างทดลองมีอากาศผ่านตลอดเวลาโดยใช้ท่อพลาสติกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 เซนติเมตร ปลายด้านหนึ่งติดกับเครื่องปั๊มอากาศ และปลายอีกด้านหนึ่งเป็นลูกปล่อยอากาศ จุ่มลงในอ่างทดลอง ใช้คลิปปหนีบท่อพลาสติกเพื่อปรับปริมาณอากาศให้เหมาะ ถ้าปริมาณอากาศที่พ่นลงในน้ำที่มากหรือน้อยเกินไปจะมีผลต่อการเจริญตามปกติของตัวอ่อน

การให้อาหารและน้ำยาทดลอง

ภายหลังที่เหงือกภายนอกของตัวอ่อนหดสั้นหมดแล้ว ให้เมื่อตัวอ่อนอายุ 5 วัน น้ำยามีโอกาสจะเข้าทางปาก ผิวหนัง และสัมผัสกับนัยตาตลอดเวลา ให้ฝึกกาดหอมต้มเป็นอาหารวันละ 2 ครั้ง เข้าและเย็น ให้น้ำยาทดลองวันละครั้งในตอนเช้า

น้ำยาทดลองใช้สเตอรอยด์ฮอร์โมน 2 ชนิดคือ

ไฮโดรคอร์ติโซน อาสีเตท (Sigma chemical company)

stock solution $\left\{ \begin{array}{l} 20 \text{ มิลลิกรัมใน } 10 \text{ มิลลิลิตร Absolute alcohol} = \text{HCA}_{20} \\ 40 \text{ มิลลิกรัมใน } 10 \text{ มิลลิลิตร Absolute alcohol} = \text{HCA}_{40} \end{array} \right.$

ดีออกซีคอร์ติโคสเตอรॉน อาสีเตท (Sigma chemical company)

stock solution $\left\{ \begin{array}{l} 10 \text{ มิลลิกรัมใน } 10 \text{ มิลลิลิตร Absolute alcohol} = \text{DOCA}_{10} \\ 20 \text{ มิลลิกรัมใน } 10 \text{ มิลลิลิตร Absolute alcohol} = \text{DOCA}_{20} \\ 40 \text{ มิลลิกรัมใน } 10 \text{ มิลลิลิตร Absolute alcohol} = \text{DOCA}_{40} \end{array} \right.$

การให้น้ำยาทดลองโดยฉีดลงในน้ำเลี้ยงตัวอ่อน ด้วยกระบอกฉีดขนาดบรรจุ 1 มิลลิลิตร ครั้งละ 0.1 มิลลิลิตร/น้ำ 1 ลิตร ให้น้ำยาหลังจากล้างและทำความสะอาดอ่างประจำวันแล้ว

ตารางแสดงอ่างทดลอง

อ่างทดลอง ที่	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ความเข้มข้นของน้ำยา (stock sol ⁿ)	ระยะเวลาที่ รับน้ำยา(วัน)
1 control	100	-	-
2 HCA ₂₀	100	0.2 มิลลิกรัม/น้ำ 1 ลิตร	31
3 HCA ₄₀	100	0.4 มิลลิกรัม/น้ำ 1 ลิตร	31
4 DOCA ₁₀	100	0.1 มิลลิกรัม/น้ำ 1 ลิตร	35
5 DOCA ₂₀	100	0.2 มิลลิกรัม/น้ำ 1 ลิตร	35
6 DOCA ₄₀	100	0.4 มิลลิกรัม/น้ำ 1 ลิตร	35

การล้างและทำความสะอาดอ่างทดลอง

ใช้หลอดแก้วไปป์กลางดูดเศษอาหารที่เหลือและของเสียที่สัตว์ทดลองถ่ายออกทุกวัน
ดูดออกประมาณวันละ 0.5 หรือ 1 ลิตร แล้วแต่ความสกปรกมากน้อยของอ่าง แล้วเติมน้ำลงไปเท่าปริมาณที่ดูดออก และทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนน้ำจะต้องฉีดฮอโรโมนลงไปทุกครั้ง
คำนวณปริมาณฮอโรโมนที่ต้องฉีดให้สัมพันธ์กับ dose ที่กำหนด การใส่น้ำต้องระมัดระวัง
เพื่อป้องกันการกระทบกระเทือนการเจริญของตัวอ่อน

การทำความสะอาดอ่างพิเศษ นอกเหนือจากปกติทำ 3 วันต่อครั้ง ใช้ผ้าเช็ด
ตามขอบอ่างและก้นอ่างซึ่งสกปรกเนื่องจากคราบอาหารและเนื่องจากสัตว์ทดลองติดค้างอยู่

การศึกษาการเติบโต (growth) และเปอร์เซ็นต์เมตามอร์โฟซิส (metamorphosis)

1. การศึกษาการเติบโต

ในที่นี้แสดงผลโดยค่าน้ำหนักเปียกและน้ำหนักแห้งเท่านั้น (ดังตารางในภาคผนวก สัตว์ทดลองที่นำมาศึกษา นี้ ได้จากการจับสัตว์ทดลองอย่างปกติในแต่ละอ่าง โดยจับครั้งละ 4 ตัว ซึ่งสัตว์ทดลองที่จับนี้ถือเป็นตัวแทนประชากรในแต่ละอ่าง ถ้าพบว่าตัวอ่อนส่วนมากอยู่ในระยะใด ก็ให้จับสัตว์ทดลองระยะนั้น โดยอายุของตัวอ่อนจะเป็นที่วันก็ตาม เช่น ถ้าในอ่างทดลองตัวอ่อนส่วนมากอยู่ในระยะขาหลัง ก็จับสัตว์ทดลองระยะขาหลัง 4 ตัว เป็นต้น ทำให้สลบด้วยน้ำยาสลบ (ethyl alcohol : ether : chloroform = 1 : 2 : 3) แล้วนำไปถ่ายรูป 2 ตัวนำไปทำให้รูปร่างคงที่ (fix) เพื่อตรวจผลทางเนื้อเยื่อวิทยา อีก 2 ตัวนำไปชั่งน้ำหนัก ใช้ช้อนพลาสติกเล็ก ๆ ช้อนสัตว์ทดลองที่สลบแล้ววางบนกระดาษซับเพื่อซับน้ำตามตัวออก แล้ววางบนกระดาษไขแห้งที่ลงรายการ (label) และชั่งน้ำหนักไว้ก่อนแล้ว ชั่งน้ำหนักทันทีด้วยเครื่องชั่งไฟฟ้าชนิดละเอียด ค่าน้ำหนักที่ได้นี้เป็นน้ำหนักเปียกรวมทั้งกระดาษที่วาง คำนวณหาค่าเฉลี่ยของน้ำหนักเปียกที่แท้จริง นำกระดาษไขที่มีสัตว์ทดลองที่ชั่งน้ำหนักแล้วเข้าตู้อบอุณหภูมิ 60 - 70 องศาเซลเซียส อบทิ้งไว้ 5 วัน แล้วนำมาชั่งเป็นน้ำหนักแห้งครั้งที่ 1 ต่อจากนั้นนำไปอบอีก 2 วัน นำมาชั่งน้ำหนักแห้งครั้งที่ 2

2. วิธีการคำนวณเปอร์เซ็นต์เมตามอร์โฟซิส

ผลการทดลอง ดังตารางที่ 1, 2, 3 ในภาคผนวก ได้จากการคำนวณหาเปอร์เซ็นต์เมตามอร์โฟซิส ดังนี้

จำนวนสัตว์ที่มีเมตามอร์โฟซิส หมายถึง จำนวนตัวสำเร็จที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ซึ่งจะถูกจับออกจากอ่างทดลองทุกวันและบันทึกจำนวนไว้

จำนวนตัวสำเร็จที่เกิดขึ้นทั้งหมด = จำนวนตัวสำเร็จใหม่ในวันนั้น + จำนวนตัวสำเร็จในวันก่อน ๆ

จำนวนสัตว์ที่ไม่มีเมตามอร์โฟซิส = จำนวนสัตว์ระยะ 0 + ระยะตุ่มขาหลัง + ระยะขาหลัง +
ระยะขาหน้า + ระยะทางหดสั้น ที่มีในอ่างทดลองในแต่ละวัน

จำนวนสัตว์ทดลองที่นับ = จำนวนสัตว์ที่ไม่มีเมตามอร์โฟซิส + จำนวนตัวสำเร็จที่เกิดขึ้น
ทั้งหมด

เปอร์เซ็นต์สัตว์ที่มีเมตามอร์โฟซิส = $\frac{\text{จำนวนสัตว์ทดลองที่มีเมตามอร์โฟซิส}}{\text{จำนวนสัตว์ทดลองที่นับ}} \times 100$

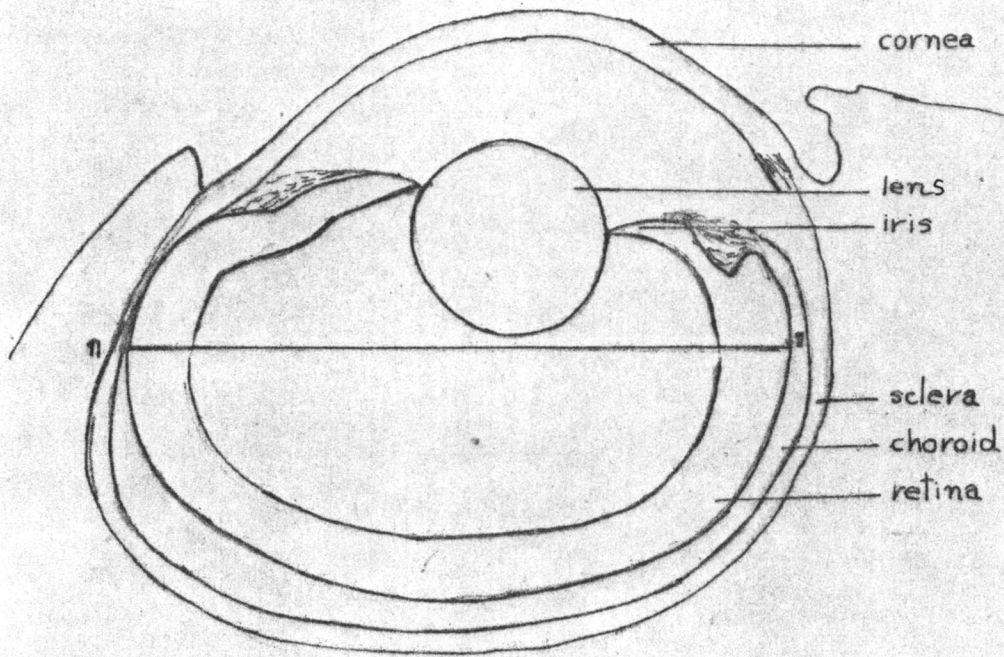
เปอร์เซ็นต์สัตว์ที่ไม่มีเมตามอร์โฟซิส = 100 - เปอร์เซ็นต์สัตว์ที่มีเมตามอร์โฟซิส

การศึกษาผลทางฮิสโตโลยี (Histology)

สัตว์ทดลองที่นำมาศึกษาเนื้อเยื่อนี้ มาจากสัตว์ทดลองที่สุ่มตัวแทนจากทุกระยะ ๆ ละ 2 ตัว (จาก 4 ตัว) และนอกจากนี้จับสัตว์ทดลองอื่น ๆ ที่พบว่ามีลักษณะภายนอกผิดปกติรุนแรงในระยะเวลาต่าง ๆ เช่นตัวที่มีอาการบวมหน้า ตัวที่มีลักษณะโค้งงอคล้ายช้อน หรือตัวที่เกาะที่พื้นอ่างไม่ค้อยว่ายน้ำ หรือตัวที่ว่ายน้ำผิดปกติ ซึ่งในขณะที่จับตัวผิดปกติก็จับสัตว์ทดลองในอ่างปกติ (control) เป็นตัวเปรียบเทียบด้วย นำมาแช่ในน้ำยา Bouin แล้วนำไปฝัง paraffin และตัด serial section หนา 8 μ ในแนว dorso-ventral axis ย้อมสีโดย Heidenhain's Azan Technique จากนั้นนำมาศึกษาดูด้วยกล้องจุลทรรศน์แล้วถ่ายรูป

การศึกษาวัดขนาดของนัยตา

นำ section ของสัตว์ทดลองที่ได้จากการสุ่มตัวแทนทุกระยะ ๆ ละ 2 ตัว (จาก 4 ตัว) ที่ไปศึกษาทางฮิสโตโลยีแล้วนี้ วัดเส้นผ่าศูนย์กลางของนัยตาขวา โดยวัดจาก section ที่ตัดผ่านกึ่งกลาง lens (median section) และวัดจากส่วนที่กว้างที่สุดของนัยตา (ดังไดอะแกรมหน้า 11 วัดจาก ก-ข) ตามวิธีการของ Hollyfield (1970) แล้วนำค่าที่ได้จากการวัดระยะ ละ 2 ตัวนี้ นำมาหาค่าเฉลี่ย ผลปรากฏ (ดังตารางที่ 10 ในภาคผนวก)

โครงสร้างตาของนัยทาคัดอ่อนนทางคา Bufo melanostictus